

શ્રી ગણેશાયનમઃ

કળીયુગની માંસી ચામે

કાળીદાનત અથવા સર સદ્દાની

સપડામણ.

રયાવી અને છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
ધીરજરામ તલ્યુરામ ઉત્તરસંડાવાળા.
હાલ મુકામ દરીયાંપુર વાડીઆમમાં ભાભાની
પોળમાં-અમદાવાદ.

અંથ રવામિત્વના સર્વ હક્ક પ્રસિદ્ધ કરનારને સ્વાધીન છે.
શ્રી માર્તંડ મુદ્રાલય પ્રેસમાં પ્રેસ. બીખાભાઈ છગનલાલે
છાપ્યાં. ટે. રીચીરોડ-અમદાવાદ.

આવૃત્તી ૧ થી.

પ્રત. ૩૦૦૦

સંવત ૧૯૭૫

સને ૧૯૧૯

કીંમત ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ જિલ્લો
ગુજરાતી કોમ્પ્યુટર સંસ્થા
૩૫૩
જ્ઞાન દહને વર્ચ્યુ કે ?
દહ ધણા અને દવા એક

આકાશવાણી સમાન નવાઈ ભર્યાકાયદી

“ જીવનજ્યોતી ” આપેછે.

તાવ, હમ, ઉધરસ, ક્ષય, વાયુ, ઝાડાની કમજોરતા
પેટનો દુખાવો, હડસ, ધાતુક્ષય, ભગંઠર. ચાંદી, પરમીયો,
લોહીવીકાર તથા સ્ત્રીઓને છાતી, પેટ, શુભ્રા એવાં પ્રદરનક
દરેકો મટાડવામાં આ દવા એક અકસીર અને રામબાણ
સિંગ ગણાય છે વધારેતો શું પણ દરદના દુઃખે રડી રહેલાં
હૃદયો સ્ત્રી પુરુષોને સાજાં કરી આ દવાએ હસ્તાં કર્યા છે.
જેણે દવા વાપરીછે તેમને પુછીને ખાત્રી કરજો અને તમે
પણ એક શીશીતો જરૂર મંગાવજો. કીંમત શીશી એકના

કપીઆ ત્રણ પો. જુદું મળવાનું ઠેકાણું

જીવનજ્યોતિ કર્યાલય ઓશીસ

ટે. રીચીરોડ-અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૩૫૩

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રામાયણ માર્શ

વિષય ૮ - ૧

કળિયુગની માશી

યાં

કાળી દાનત.

પાંચ મીનીટ પ્રસન્ન લઇને, ધ્યાન દઇ જરા સાંભળશો,
કાળી માશી કળિયુગની તે, આધીન થઇને નવ દરશો.
કાળી દાનત ફેર ફેરે છે, શેઠ થઇ પેટજ કરતા,
ગરીબોને ગરદન મારવા, પાપનાં ધગલાં તે ભરતા.
પોલમપોલા બેંક લીમીટેડ, એ કંપનીના એજન્ટ સારા,
આજ કસાજ એન્ડ કંપની, મેનેજર મસ્કાવાળા,
દૌયાંજી ડાયરેક્ટરો સહુ, કેશીયર તેમના હાજ હા,
ખાઉ ખાઉંજી વીવીંગ માસ્તર, ઈન્જનીયર આશાવાળા.
દલાલ ખટપટલાલ દેખીએ, બે બાજુ તાલ દેનારા,
આજ કસાજ એન્ડ કંપની, શરના સદા કરનારા,
અંધની સેન્યામાં કાંણો જમાદાર, શર સદામા ચાલ્યુછે
શરે સત્યાનાશજ વાળ્યું, કંઈ જણનું ઘર ઘાલ્યું છે.
પાંચ રૂપીયા લાવેછે મહીને, તે પણ શરના વેપારી,
આંખો મીંચી સહુ પડે કુવાંમાં, ના બોલે અચવા બારી,
ભાવ ચઢાવે ટોળે મહીને, લક્ષપતી જાણે થઇ જઇશું,
ધરડાતી ગતી મારી ગઇ તો, જીવાતીયાતે શું કહીશું.

જે રૂપીયા કદી નફો મલે તો, ચાર આના ચાહમાં કાદે,
પાન ખીટીનો ખરચો કરીને, આઠ આનાનો ખાડો પાડે.
દલાલ કહે શેઠ મને આપો કાંઈ, કહીને રૂપીઓ લઈ જશે;
શરના સદા કરનારા તે, કંઈક બીખારી થઈ જશે.

જુગારનો સગો લાઈ સદો, નસેનસ લેશે ચૂશી;
શરના વેપારી આંખ ઉઘાડો, હમણાં શું થાઓ ખુશી.
વેચવું પડશે ધરને ધરેણું, કમળખતી પાકી થાશે;
ઓ શત્રુ સમા શર હવે તું, અહીંયાંથી ક્યારે જશે.
જેટલા હશે તેટલાજ રહેશે, શરના સપાટે જે ચઢશે.
લોહર ગણાશે ને ઇજત જશે, અનાજના સાંસા પડશે,
બહાર ગામના ન્યાય થવાના, આ તો ધંધા બહુ સારા;
આજ કસાજ એન્ડ કંપની શરના સદા કરનારા.

હતી આખે શું અધ બનોછો, લાલચે લપટાઈ મરવાના;
દીપકમાં જેમ થડે પતંગીયાં, તેમ એ પૈસો હરવાના
ધર ધરેણાં ને પૈસો જશે, હાય હાય તમે કરવાના;
રત્ન સમાએ શરને ત્યાગો, વણુ મોતે તમે મરવાના
મકાન એક મોટું રાખીને, ટેબલ ખુરશી મૂકી દીધાં;
છલેકદ્રીક મૂકી પૂર લપકાથી, મન સરવેનાં હરી લીધાં.
પારકે પૈસે પરમાનંદ શેઠ, ઠગની પોળે ડેકાણું;

આજ કસાજ એન્ડ કંપની આરો નહી મળશે ટાણું
નટખટલાલ દલાલ આવ્યા તે ગાદી તકીએ જઈ બેઠા
એડીટરને અવળી સમજાવવા સોડમાં જઈ પોતે પેલા
નટખટલાલ કહે આહક આવ્યા, ચાલાક સીપાઈ આહ લાવો

આજ્ઞા ફક્ત એન્ડ કંપની વેપારી વહેલા આવે
 ચીલકરણ આબુ ચાહનું ખાલુ મુખવાસ પાનને સોપારી
 આખી અપાય નહિ કિમ્મત કરશે શુકનમાં કટકો સારી
 ગ્રાહક આવ્યા મનમાં લાવ્યા. ખેશી શું રહેવું સાલું
 આજ્ઞા ફક્ત એન્ડ કંપનીએ પંખાં કરી દીધા આલુ
 ગોટળણશા કહે દેશાઇ આવ્યા શ્રીમાન શેઠના એ સાળા
 આજ્ઞા ફક્ત એન્ડ કંપનીએ મેનેજર મસ્કાવાળા
 હુકમ હોયતો ફરમાવે ઝટ શામાટે ખોટી થઇએ
 નટખટલાલ કહે શેઠ આવ્યા છે આપણ ત્યાં આગળ જમએ
 દલાલ કહે દગો નવ રાખો વીચાર હોયનંત તમારો
 શરનો સટ્ટો રાખો સપાટે આગળ જાવ ચઢશે સારો
 હજાર રાખ્યા છે હોશીલાએ આશાલાઇના આઠસો છે.
 સપડાઇ પડ્યા તેણે રાખ્યા સાતસો જાકિલભાઇના છસો છે
 પાન ખાઇ ગયા જે હમણાં પાંચસો તેમના છે પ્રીતે
 ચતુર નરે ખરીદ્યા ચારસો રાખ્યા વહેવારની રીતે
 ત્રણસો રાખ્યા ત્રણસો અતી હિમ જે ચઢીયા છે
 બચ્ચાક ગ્રાહક આવે દુકાને શર પાછળ તે પડીયા છે
 મુક લાવીએ સહી કરી આપો રૂપીઆ હપતે ભરી દેજે
 જાવ ચઢે કે વાટ ના જિશો મહુરત જિલ વેચીદે શો
 ફલણુએ શર ખરીદ્યા, સહી શીકા કીધા સારો
 આજ્ઞા ફક્ત એન્ડ કંપની મેનેજર મસ્કાવાળા
 ગયા ફલણુ ઘેર પોતાના શેઠ કહે શું ખોટી યાવો
 રૂપીઆ જોઇએ શું ખેડા છે તારીખ નાખી મંગાવો

તારીખ તમીયતની માહે મરજનો સને સપડાઈ મરવાની
 સહી. હા. શાહ નટખટલાલના કાલે રવાના કરવાની
 દેખા દેખીના દીકરા ફૂલણજી, ગરજની પોજે ઠેકાણું
 આજ્ઞા દસાજ્ઞા એન્ડ કંપનીમાં, આજ ભરી દેજે નાણું
 ફૂલણજીને પોકી અપાટે, કંકોતરી કરમાં લીધી
 વાંચી વીમાશણ કરવા લાગ્યા ટેમલપર મૂકી દીધી
 મોટું વીલુ ઘોતીયું ઢીલુ, કરી ફૂલણજી ત્યાં ફરતા.
 અરેરે હવે લાવવા ક્યાંથી, રૂપીયા મૂજને નથી મલતતા
 શર સદ્દાની સહી દીધી છે, કહો વમે હવે શી આશે
 દેખા દેખીના દીકરાની, ઇજત પળમાં ધૂળ થાશે
 ફૂલણજી દસાઈ પડવા છે, ભરવાનું આજે નાણું
 પાછળ રૂપીયા ધણાક આવશે આજે વેચુ ધરાણું
 મોહનમાળા કહુ ને કંડી, ફૂલણજી કાઢી બેઠા;
 અતુરચંદ ત્યાં આવ્યા ચોકશી, ધરની અંદર જઈ બેઠા;
 રૂપીયા બેહબર બેઠણુ, ધરેણાની કીમત કરો.
 કહે ચોકશી હજાર રૂપીયા, આપુ તે લઈ સુખે ભરો
 પાંચશે આવ્યા સગા સમંધીના પંદરસો કીધા પુરા
 ફૂલણજી કહે હવે શું કરવું, વખત આવ્યા હા પુરા,
 મનીઓર્ડર ક્યાં પોરટે જઈને, નાણું સંભાળી લેજે;
 બેહબર ભર્યા છે રૂપીયા, ખાતે અમારે જમા કરાવે.
 પાંચ પૈસે પરમાનંદ શેઠ, કગતી પોજે ઠેકાણું;
 દેખાદેખીના દીકરા ફૂલણજી, જઈને ભરી આવ્યા નાણું.

પોસ્ટમેન કહે નટખટ લાલને આવ્યા રૂપીયા તમારા;
 આજ કસાજ એન્ડ કંપની મેનેજર મરકાવાળા,
 દેખાદેખીના દીકરા ફૂલણુજી, ઠેકાણું ગરજની પોજે;
 ધર નંબર છે ગળવગરનો, રહે છે તે મ્હોડે પહોળે.
 સર સંભાળો ભાવ બેટા છે, દોષ અમોને ના દેશો.
 સહી દા. સાહ નટખટ લાલના, ભાવ, જોઈ વેચી દેશો.
 પોલમપોલા ખેંક લીમીટેડ, શરના સદા કરનારા;
 આજ કસાજ એન્ડ કંપની, મેનેજર મરકાવાળા,
 દેખા દેખીના દીકરા ફૂલણુજી, વાંચીને ધરમાં પેડા;
 અરેરે મૂળને ગરદને માયો પોક મૂકી હેડા બેડા
 શનાન કાઢવા બેડા શરતું ધીરજ કહે ધંધા બહુ સદા,
 આજ કસાજ એન્ડ કંપની મેનેજર મરકાવાળા.

કુંવારાના કોઈ અને પરણેલાની પીડા.

કહું કર્મની કથની અરે, અમ જીવવું ધીક્કાર છે
 નથી સુખ આ સંસારમાં, ધીક વાંઢાનો અવતાર છે
 રહ્યો એકલો હું દુખીયો, સંભાર કોઈ હેતું નથી
 એક પાઈ પણ પાશે નથી, કન્યા કોઈ હેતું નથી
 હું કામ કરાવું વેચતું મમ જીવના સુખ કારણે
 પનિહારી પાણી નીલ ભરે, પણ રહે છે ધરની આરણે
 ઉમરા અગાડી જઈ અરે બેઠું પાણીનું લાવતો
 પનિહારી કહે વાંઢ તમો, વિશ્વાસ નથી કાંઈ આવતો
 આવી ઉપાધી છે અતી શું દુખ મૂખે કહું કથી
 સુખ રૂપે સંસાર ગાળવા, કન્યા કોઈ હેતું નથી

સર્મા સંજીવી પૂજે છે, તમ પાશે છે દામ કેટલા
 અરેરે હું નીરજાગીને વાંધા પડ્યા છે એટલા
 વિચાર અલોકીક અરે મન માંહી મારા રહી જશે
 વાંદા રહ્યા આ વિશ્વમાં જન્મારો શી રીતે જશે
 નીત્ય ચૂલે જાતાં જોઉં સદા વિશામો કાષ્ઠ દેતું નથી
 મૂખ રૂપે સંસાર ગાળવા કન્યા કાષ્ઠ દેતું નથી
 જોમા લોકાના વારામાં જીવવું અમારું વ્યર્થ છે
 પરણું હું કન્યા કારમી પણ કાની ગાંઠ ગર્થ છે
 કુવારાનું કાષ્ઠ છે નહિ સૂખની ધડી દીડી નથી
 મૂખ રૂપે સંસાર ગાળવા કન્યા કાષ્ઠ દેતું નથી
 પરણીશ ત્યારે પ્રેમદા સૌ મોખ હું પૂરો કરું
 લઈ લાડી ગાડી સાથમાં બાગ બગીચે હું ફરું
 વરણાગીથી વિકટોરીઆ વણ્ણવું કાંઈ ગમશે નહી
 આ જગતમાં પૈસા વીના, કન્યા કાષ્ઠ દેશે નહિ
 માણું મળ મોટર થકી, એન્ડ વાળું વાગે તાનમાં
 ધર માંહે પેશી જોઉં તો ખાવા પીવાનું કાનમાં
 પણ ખોડ પહેલી ખાટલે દુખીયાનું દુખ જોતા નથી
 પૈસા વિના કાંઈ પરગણું, કન્યા અરે દેતા નથી
 અરે આશા મારી રહી જશે ને બૈરી ક્યાંથી આવશે
 અરે પડ્યો હું એકલો કાણુ બાપા કહી બોલાવશે
 વિશ્વાસ નથી કાંઈ રાખતા ખાવું પીવું હાથે મથી
 મૂખ રૂપે સંસાર ગાળવા, કન્યા કાંઈ દેતું નથી
 પૈસાને માટે પૂત્રી સાર, વધ વરને બોળશે

પૂત્રી તથા પાપી પીતા તે સખે રતન રાજશે
 પોતાના પાપી પેટ માટે પરતું દુખ ગેતા નથી
 કુળ બાધી બેઠા કાથરે, કન્યા કોઈ દેતા નથી
 વિવેકી વીક્ય જા કરો, પરધન પથ્થર જાણુને
 કંકુને કન્યા આપીને સૂખ અદકુ મનથી માણુને
 કન્યા વિક્ય કરતાં સહુ વિચાર કોઈ કરતા નથી
 સંસારનું સૂખ ગાળવા, કન્યા કોઈ દેતા નથી
 પેશુ હું ધરમાં જે સમે, શમશાન સમ દેખાય છે
 વિર વાંઠા દહાડા દુખના કહો શી રીતેથી જાય છે
 આવ્યા પીવા ના આવડે, પથારી પણ હાથે ઠરે
 વાંઠા તથા આ વીનતી, કોની આગળ જઈ હું કરે
 દુખી પડેલા હા જન્મના દુખ દીક્ષનું ક્યાં કહુ કથી
 પૈસા વિના પશુ સમા, કન્યા કોઈ દેતુ નથી
 શાહુકાર સાચા છીએ ખરા પણ સખે ધરતી ખારણે
 વિચાર કરતાં પ્રથમ થયા, કન્યા જુલે છે ખારણે
 આવી અવસ્થા હા હવે, કોઈ સૂઝ તો પડતી નથી
 સંસારનું સૂખ ગાળવા, કન્યા કોઈ દેતુ નથી
 વાંઠા વિરા સહુ સાંભળો જે હોય નાણાં પાશમાં
 તો રહેજો વિરા વિશ્વમાં, વળી કન્યાની આશમાં
 નહીં તો બનો બાવા સહુ સ્વર્ગ સૂધી કન્યા હા નથી .
 નગદ વીનાવા નર તને કન્યા દેવાના કોઈ નથી
 માટે સીધારો વન વીસે, કોઈ દીન પાછા આવજો
 સ્વર્ગ મને છે સૂંદરી, સૂખથી પરણી આવજો

જો પરણો કદી પ્રેમદા, અમો આવીશું જનમાં
 નહીં તો અરે લોક લાજથી, આવીશું અમો કાણમાં
 ચોરીને બદલે છે ચીતા, લાલી કન્યા તૈયાર છે
 વાંઢા વીરાનું સાસર મથાણુમાં તૈયાર છે
 ભૂલ્યા ચૂક્યા હવે આ ભવે, પાછા કદી ના આવશે
 સ્વર્ગે મલે છે સૂદસી તે સારો જોઈને લાવશે
 પૈસા હશે તો પરણશે, મૂખ થકી શું કહું કયી
 ધીરજ કહે ધન હિણુને, કન્યા કાઈ દેતુ નથી

જુના જમાનાને ડબકો.

જમાનાના અરે જુના, અદેખી શું તમે લાવે
 નશીય અમ મેળવી જોતાં, અમારી સાથ નહિ આવો
 દેશાવર આપ જતા જ્યારે, ખાંધે ખીસ્તરો ભરાવીને
 અમારે રેલવે ગાડી, અદેખી શું તમે લાવો
 તમારે ગાડાનાં વાહન, ટીચાઈ હાડકાં દૂખે
 અમારે મેનાને મોટર, ગાદી તડાચા સુવા સુખે
 સાયકલે ખેશીને શોખે, બજારી ઘંટડી ફરીએ
 જમીનપર પગ નવ ધરીએ, અમારો રોક છે આવો
 ધીક છે જીવનું તેનું, નથી શોખ ભોગવ્યા આવો
 ખચ્ચર સમ તેહને જાણો, વૃથા ખોષ તેણે જીંદગાની
 પશુ સમ તેહને જાણો પૈસો નવ વાપરે પોતે
 બીજનું સુખ દેખીને, અદેખી શું અરે લાવો
 વંદન્યે હોતુ બુદ્ધિ અને ચક્ષુ, અમારાં ખરચ છે વંશમાં
 પડ્યા ખ્યારીના પ્રેમ દરામાં, દિવસ નહીં આવશે આવો

મનુષ્ય દેહ મોંઘો આ જાશે, રંગેલું કાંઈ અરે ખાશે
 ધારેલું ધુળ સૌ યાશે, અરે મોંઘે ઉડાવોને
 રહેશે ધર ખારને પુંજ, વીચારો મનમાં મુજ
 અકલની આ અરે કુંચી, અરે દીલ શું દૂભાવોને
 ટાંધમે જોવાને ધડીયાળ, તમારે જોવાના તડકા
 જમાનાના અરે જુના, તમેને ઉડશે લડકા
 ખાવાની શોખની ચીજો, તમેને કહી દેખાડુધું
 જમાનાના અરે જુના તમારી આંખ ઉઘાડુધું
 વશાણુ ચાહ અને બિસ્કુટ, ઉનાળે ખાધશું જરા કરેટ
 આમસકીમ થાશે લુંટા લુંટ, અદેખી શું તમે લાવો
 પીવા લેમન અને શોડ, ટોનીક તથીયતને સારી
 વીસ્કીની વાત છે ન્યારી, પીને હુખથી લીધો દહાવો
 તમારે પહેરવા ખાદી, દેડી ચાદર તણા ડગલાં
 અમારી સાથમાં આવો, લરો ફેશન તણાં પગલાં
 તમારાં વધ જૈરાં તે, ધરો ધર રેંટીઆ કાંતે
 હોતે જૈરે અમે સમજી, રાંધી જમીએ અરે હાથે
 પરણેલી પ્રેમદા મારી, રસોઇમાં કમ તે પેશે
 ધુમાડે થાય તે કાળી, લલે ખાવાનું એ રહેશે
 શિખંડ પૂરી અને બજાયાં જઘને લોજમાં જમશું
 પછી ફાટ બંદરે ફરશું, અદેખી શું તમે લાવો
 ચ્યારી ડહ પીવું છે પાણી, અમે દૂધ લાવીને દધએ
 કળુંસ થઇ શીદને રહીએ, લેવો છે એની સંગ દહાવા
 રમાળ પોલકુ સાર, વળી ફેશન બંધ સાડી

અક્ષમાં આંખ ચઢાવીને ફરે શોખીનની સાડી
 પગમાં બુટ ઘસોભીત, હાથે રૂમાલનો કડકો
 ઘરે શોખીલી હા જીવી, જીવે ના કાષ્ટ દીન તડકો
 જમાનાના અરે જીના, સુધારામાં અરે આવો
 તમે ધરડા અરે વરમાં, અમેને શાને ચરમાવો
 ચઢાવો બુટને રંડાડીને, આવું નહિ આવશે ટાણું
 ધીરજ કહે બાનમાં સર્પશું, નથી પાસે નગદ નાણું

જમાનાને બુતાનો માર.

બળાયા ક્યાં જઈ કહીએ નફ્ટ છે જાત નારીની
 ઉડે છે આગ અમ કિરમાં નફ્ટ તે જાત નારીની
 ફોગટ પુલાશ નવ કરજો, બરોંશે રહી અરે મરસો
 કાળી ધાની છે કરનારી, નફ્ટ છે જાત નારીની
 દૂધ પાછ સરખને પાણી, છતાં પશુ ઝેર નવ જાયે
 વેલી એ વીણની જણા, નફ્ટ છે જાત નારીની
 નાથી છે નાકમાં વાળી, બુટી બેઠે કાનની સારી
 છતાં થાયે ગંભીરારી, નફ્ટ છે જાત નારીની
 પગમાં સાંકળાં નાખ્યાં, બેડી સમ તેહને જાણો
 છતાં આંખ ફરેવ કાળી.

નફ્ટ●

અંબુડા જોરથી પટક, ત્રયકારી કહેડને ચાલે
 નચાવે આંખ અણીવારી.

નફ્ટ●

ફેશન બાધના પડી કંદે, યયા આધીન નારીના
 મૂકી મરીયાદા કંદે ખારી.

નફ્ટ●

મરીયાદા જૂંધની મૂકી, હુસ્મન સમ દીકરા જાણો

- ડાકથુ સમ તેહને જાણો. નકટ૦
- મારો કહે પીવું છે પાણી, મુરખ દુધ લાવીને આપે
બગાડે પોતાને હાથે. નકટ૦
- ખિજાનું પાથરી દેશે, હાથ હા હોજડો કહેશે
પક્ષ પ્યારીની બહુ લેશે. નકટ૦
- હાલીને તેજકા મનીયા, મુરખ લાવે અરે હીનો
ઝેરીંગ બે કાનમાં શોભે, મળામાં શોભે હામીનો
સલમલની સાડી પહેરીને, જશે દેવ મંદીરે ફરવા
નમ અંગ આખું નીરખી લ્યો. નકટ૦
- ખુટા ફેશ શીશ ના રાખે, પાંથી પાડે અરે વાંકી
અરધે શીર ઝોઢશે સાડી. નકટ૦
- અન્તણ્યા આદમી સંગે, હશીને વાત તે કરશે
મસ્કરી વાતમાં ધરશે. નકટ૦
- રંગે પગ પહાનીઓ રાતી, ચાલે છે કાઢીને છાતી
બની મસ્તાન મદ માતી. નકટ૦
- ધણી જાય નોકરી કરવા, ધણીયાણી જાય છે ફરવા
માશુકના દિલને હરવા. નકટ૦
- પહેરી ખુટ ચશ્માને સાડી, સીધાવે સોખાલી લાડી
શોષે એકાન્તની વાડી. નકટ૦
- અરેરે વર નથી સારો, મુઝો કાગળથી છે કાળે
શોભે આ ફાંકડો સારો. નકટ૦
- અરધ રાત્રે જશે જારી, દિવશે હોવાથી બહુ
સમજાને સમજાનો શાણા. નકટ૦

ડાકણ દેવી અરે ધરમાં. નફ્ટ૦

તુઠે જો જગતનો કરતા, હરે પ્રાણ દુખ નહિ પામે
તૂઠી અબળા ના જતાયે. નફ્ટ૦

ઝેરી સર્પ સંગમાં માણો, જીવ્યાની આશા તેમાં છે
વઠેલ નારીથી રહો છેડા. નફ્ટ૦

ભરોસે ભરથરી ભૂલ્યો થઈ આધીન નારીના
વિદેશે વિરને કાઢ્યો. નફ્ટ૦

અયોદ્યાના અરે રાજન, થયા આધીન નારીના
વિદેશે રાખે મળ્યા. નફ્ટ૦

સતી ચંદ્રશેના કહીએ, અહીંદાનવતી જે નારી
પતિને રણમાં રોળાવ્યો. નફ્ટ૦

કૃષ્ણ ઘેર લક્ષ્મીજી કહીએ, જાળવર વિર પોતાને
તેને પણ રણમાં રોળાવ્યો. નફ્ટ૦

બીલા રાણી થઈ ઉભીયા, ગયાં તે શીવને છરવા
નચાવ્યા શિવ સરખાને. નફ્ટ૦

ગયા છંછેડી નારીને, કીચક કૌરવ અરે બળીયા
ફસાયા કાળના ફેટે. નફ્ટ૦

સુપાત્ર સોમાં એક બાણો, બીજી સૌ દુખ દેનારી
બાણો એ મોતની બારી. નફ્ટ૦

ધીરજ કહે શિવ સરખાને, સપાટે લઈ અરે લીધાં
કુપાત્રને અરે ત્યાગો. નફ્ટ૦

જવું ને નારી કંઈ ધારે, લલેખેવઃ આવતા બારે
હાલે કેશરી સરખા. ૧૬૮૦

પતિને કહે તમે પોતા, મન તો ચૂંક આગે છે
હાજી હા એ લખાવે છે. ૧૬૮૦

ધણીને પ્રાણી નવ આપે, માશુકને સાખથી શીરો
જુઓ માએ જણ્યો હિરો. ૧૬૮૦

પતિવ્રતા થઈ બેશે, પતિને વરમાં દે જાગો
અરેરે જાણ્યો જન્મારે. ૧૬૮૦

ખાત ખાઈ મારે પીયકારી, બેશે જારી કે અટારી
કુડા કત્યની એ કરનારી. ૧૬૮૦

શત્રુ સમ સાસરે જાણે, પીયરની પક્ષ બહુ તાણે
અદેખી સહુ ઉપર આણે. ૧૬૮૦

મોહા પ્રણય કરી-કરશે, જાણકા કાકાદા બહુ કરશે
ક્યારે આ સાસરે બળશે. ૧૬૮૦

પરાઈ વાતો કરવાને હાપણ સહુ દેશનું કરશે
પોતાની વાત ખરી લણશે. ૧૬૮૦

શત્રુ સમ સાસુને જાણે, રજનું બજ તે કરતી
પતિના મુખને હરતી. ૧૬૮૦

ધરતી વાત ચક્રામાં, મુખે જાળે અરે કરશે
કુખ દીન ક્યારે એ ટળશે. ૧૬૮૦

ખવાયો પાયો મુજબથી, બી જાળી થઈ બેઠા
જામ્યુ આ રાજ વીખાનું. ૧૬૮૦

નથી જૂત અવનીની વાશે, નહિ પિશાચ કાંઈ દેખુ

જાહેર ખબર.

મંગાવો મંગાવો તૈયાર છે.

ભાવ્યશાળી ભુપત અને સૂદરશનનો શ્રાપ

ભાગ ૧ પહેલો.

રસીક વાતા અને ભક્તના સાત આખ્યાનો
સાથે રાગ રાગણી ગીતી સાખીથી ભરપુર છે. અગાઉ
થી ગ્રાહક થનારને સારૂ કમીશન આપવામાં આવશે.

લખો.

ધીરજરામ લલ્લુરામ ઉત્તરસંડાવાળા

કે. દરીયાંપુર વાડીગામની પોળમાં જાબાની પોળ.

અને રીચીગડ ધી માર્નડ મુદ્રાલય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

અમદાવાદ.

ખાસ નાટક કંપનીનો નવો ખેલ સીનસાનેરી

માયન ભાષણ સાથે તૈયાર છે.

લખો ઉપરના સરનામે.

